cognationē etiaz ipsa silitudo testatur: qm̄ nō solū ad imaginē ꝑ etiā ad silitudinē eius facti sum⁹. Oportet itaqꝫ id qd̄ ad imaginē ꝯditū ē cū imagine ꝯuenire: et nō īuacuū nomē imaginis participare. ¶ Representemus ergo in nobis similitudinē in appetitu pacis: in amore caritatis: in intuitu veritatis. ¶ Teneamus eū in memoria: portemus in consciētia: ⁊ vbiqꝫ presentē veneremur. ¶ Deus siq̄dem nr̄a eo ipso ei⁹ imago est: quo ei⁹ capax est: eiusqꝫ particeps esse potest. ¶ Non propterea eius imago ē qꝛ sui meminit mens seqꝫ ītelligit ac diligit: ꝑ qꝛ potest meminisse: intelligere ac diligere eū a quo est facta. Quid em̄ facit sapīa ipsa facit. ¶ Nihil em̄ tā sile ē illi sūme sapīe q̄ꝫ mēs rationalis: que ꝑ memoriā: ītelligētiā ac voluntatē in illa trinitate ineffabili ꝯsistit. Cōsistere aūt in illa nō potest: nisi ei⁹ meminerit: eumqꝫ intelligat ac diligat. ¶ Meminerit itaqꝫ dei sui ad cuius imaginē facta est: eū intelligat: diligat atqꝫ colat cū q̄ sp̄ pōt esse beata. ¶ Beata siq̄dē aīa apud quā deus requiem inuenit: ⁊ in cuius tabernaculo requiescit. ¶ Beata em̄ q̄ dicere potest: Qui creauit me requiescit in tabernaculo meo. Negare siquidem et re[illegible]iem celi non poterit.

¶ De re[illegible]sione nr̄i qui deū in ex-

terioribus querim⁹: cũ sit in nobis sal
tẽ per fidẽ: Et quõ in mẽte nostra ima
go diuine trinitatis reperiat̃ scd̃m me
moriã: intelligentiã: et voluntatem:
quõ etiã per ista patri et filio et spũi
sancto assimilemur: Ca. II.

Cur ergo nos deserimus: et in istis exte
rioribus deũ querim⁹: qui apud nos est
si nos apud eũ esse velimus: ¶ Reuera nobis
cum est et in nobis: sed adhuc per fidem: do
nec mereamur videre ꝑ speciem. ¶ Nouimus
inquit apl's christũ habitare ꝑ fidẽ in cordib⁹
nr̃is: qꝛ christus in fide: fides in mẽte: mẽs in
corde: cor in pectore. ¶ Per fidem recolo deũ
creatorẽ: adoro redẽptorẽ: expecto saluatorẽ.
¶ Credo videre in oĩb⁹ creaturꝫ hr̃e ĩ meipso:
et qd̃ his omnibus ineffabili⁹ atq; iocũdi⁹ et
beatius est cognoscere in seipso. Patrẽ nanq;
et filiũ cũ sanctospũ cognoscere vita eterna ẽ:
beatitudo ꝑfecta: sũma voluptas. ¶ Oculus
nõ vidit: nec auris audiuit: nec in cor homĩs
ascẽdit: quãta claritas: q̃nta suauitas: ⁊ quãta
iocũditas maneat nos in illa visione: qñ deũ
facie ad faciẽ videbim⁹: q̃ est lux illum̃ãtorũ:
requies exercitatoꝝ: patria re[illegible]ũ: vita vi[illegible]

uentiũ: corona vincentiũ. ¶ Ita in mẽte mea quãdã imaginẽ illius sũme trinitatis reperio: ad quã sũmã trinitatẽ recolendã: inspiciendã: ac diligẽdã: vt eius recorder: in ea delecter: et eã cõtempler: totũ id qđ viuo debeo referre. ¶ Mens imago dei ẽ: in qua sũt h̃ tria: scz memoria: intelligẽtia ⁊ volũtas. Memorie attribuim⁹ omne qđ scimus etiã si nõ inde cogitamus. Intelligẽtie tribuim⁹ omne qđ verũ cogitando inuenim⁹: qđ etiã memorie cõmẽdamus. ¶ Per memoriã patri similes sumus: ꝑ intelligẽtiã filio: Spũisancto nihil tã simile in nobis est sic volũtas vel amor siue dilectio que excellentior volũtate est. ¶ Dilectio donũ dei est: ita qđ nullũ hoc dono dei excellentius est. ¶ Dilectio nanq̃ q̃ ex deo est: deus est: et ꝓprie spiritussanctus dicitur: per quem caritas dei diffusa est in cordib⁹ nr̃is: per quẽ tota trinitas in nobis habitat.

De miseria exterioris hoĩs quãtũ ad eius originẽ: cõceptionẽ: natiuitatẽ: mortẽ: et ante districtũ iudicẽ presentationẽ. Ca. III.

Secundũ exteriorẽ hoĩem de parẽtibus illis venio: q̃ me fecerũt añ dãnatũ q̃ na Peccatores peccatorẽ in peccato suo ge-